

Biogram

Józef Eugeniusz Sienkiewicz urodził się 31 marca 1954 r. w Pasłęku. Studia wyższe ukończył w 1978 r. na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Gdańskiego, uzyskując tytuł magistra fizyki. W latach 1978-1980 odbył studia doktoranckie na Politechnice Gdańskiej i Uniwersytecie Gdańskim. Doktorat uzyskał w 1984 r. na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Gdańskiego, a habilitację w 1993 r. na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Do 1996 r. pracował na Uniwersytecie Gdańskim.

W 1996 r. został zatrudniony na Politechnice Gdańskiej na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Tytuł profesora otrzymał w 2002 r. Na stanowisko profesora zwyczajnego został powołany w 2007 r.

Od 1996 do 2016 był kierownikiem założonej z własnej inicjatywy Katedry Fizyki Teoretycznej i Informatyki Kwantowej, w latach 1996-1999 pełnił funkcję prodziekana ds. kształcenia, w latach 2002-2008 prodziekana ds. nauki, w latach 2008-2012 dziekana Wydziału Fizyki Technicznej i Matematyki Stosowanej, a w latach 2012-2016 prorektorem ds. nauki.

W sumie ponad pięć przebywał na zagranicznych stażach naukowych, m.in. na Uniwersytecie w Windsor (Kanada), Uniwersytecie Oksfordzkim (Wielka Brytania), Uniwersytecie Paryskim w Orsay (Francja) i Uniwersytecie Technicznym w Kassel (Niemcy).

Autor ponad 50 artykułów naukowych i jednej monografii na tematy związane z zagadnieniami oddziaływań międzyatomowych, rozpraszania elektronów i pozytonów na atomach, reakcji fotodysocjacji i fotoasocjacji, laserów rentgenowskich, wychwytu ładunku w biomolekułach, struktury i widma atomów i molekuł, w tym związków kompleksowych, i algorytmów rozwiązywania równań Diraca. Prowadził seminaria naukowe na uniwersytetach i politechnikach w Rzymie, Kassel, Oksfordzie, Windsor, Warszawie, Krakowie, Gdańsku i Toruniu. Promotor sześciu doktorów. Najważniejsze osiągnięcia naukowe obejmują opis oddziaływania pomiędzy atomami alkalicznymi i gazów szlachetnych (z E. Czuchajem), relatywistyczny opis rozpraszania elektronów i pozytonów na atomach (z W.E. Baylisem) i rozszerzenie relatywistycznej metody oddziaływania konfiguracji (z S. Fritzsche, I.P. Grantem i P. Sytym) oraz obliczenie struktury elektronowej cząsteczki litu (z P. Jasikiem).

Był kierownikiem sześciu grantów KBN i dwóch z UE, uczestniczył w pięciu projektach Europejskiej Fundacji Nauki (REHE, RADAM, CATS, CUSPFEL i XLIC).

Z ważniejszych napisanych recenzji należy wymienić recenzje czterech wniosków o tytuł naukowy profesora, sześciu rozpraw habilitacyjnych i pięciu doktoratów.

Prowadzone wykłady obejmują fizykę ogólną, mechanikę teoretyczną, mechanikę kwantową, fizykę obliczeniową, metody numeryczne, wstęp do informatyki, algorytmy i struktury danych, inżynierię oprogramowania i chemię kwantową. Prowadził również zajęcia na laboratoriach komputerowych i z projektów zespołowych.

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Fizycznego, brał udział w pracach komitetów organizacyjnych Ogólnopolskich Zjazdów Fizyków Polskich w latach 1984 i 2003.

Został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Żonaty, troje dorosłych dzieci, dwie córki są inżynierami po Politechnice Gdańskiej. W wolnym czasie uprawia nordic walking, najchętniej w Borach Tucholskich. W czasie dojazdów do pracy ze Starogardu Gdańskiego na Politechnikę Gdańską słucha audiobooków.